

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**XIVe KAMER**

**A R R E S T**

**nr. 240.427 van 16 januari 2018  
in de zaak A. 217.672/XIV-36.794**

In zake :       Raf MICHOLT  
                  woonplaats kiezend te 8000 Brugge  
                  Maria van Bourgondiëlaan 7/b  
                  bijgestaan en vertegenwoordigd door  
                  advocaat Hilde Ver Elst  
                  kantoor houdend te 8530 Harelbeke  
                  Lindenlaan 8

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door  
de minister van Middenstand, Zelfstandigen, KMO's,  
Landbouw en Maatschappelijke Integratie  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaten Jean-François De Bock en Joy Moens  
kantoor houdend te 1050 Brussel  
Waterloosesteenweg 612  
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij :

Frank VANBIERVLIET  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Jürgen Vanpraet  
kantoor houdend te 8210 Zedelgem  
Spoorwegstraat 11  
bij wie woonplaats wordt gekozen

---

*I. Voorwerp van het beroep*

1.               Het beroep, ingesteld op 24 november 2015, strekt tot de  
nietigverklaring van “(1.) het koninklijk besluit van 30 augustus 2015 tot  
benoeming van de voorzitter van de Nederlandstalige Uitvoerende Kamer van het  
Beroepsinstituut van erkende Boekhouders en Fiscalisten”, en “(2.) de impliciete

weigering tot benoeming [van verzoeker] tot voorzitter van de Nederlandstalige Uitvoerende Kamer van het Beroepsinstituut van erkende Boekhouders en Fiscalisten, door de Minister van Middenstand, Zelfstandigen, KMO's, Landbouw en Maatschappelijk[e] Integratie”.

## *II. Verloop van de rechtspleging*

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Frank Vanbiervliet heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 9 februari 2016. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Auditeur Wendy Depester heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. Verzoeker en de tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 december 2017.

Staatsraad Kaat Leus heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Hilde Ver Elst, die verschijnt voor verzoeker, advocaat Rikkert Schoofs, die *loco* advocaat Jean-François De Bock verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Jürgen Van Praet, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Wendy Depester heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

### *III. Feiten*

3.1. Verzoeker wordt bij koninklijk besluit van 11 april 1999 benoemd tot voorzitter van de Nederlandstalige Uitvoerende Kamer (hierna: de NUK) van het Beroepsinstituut van erkende Boekhouders en Fiscalisten (hierna: het Beroepsinstituut). Zijn mandaat wordt een eerste keer verlengd bij koninklijk besluit van 19 december 2003 en een tweede keer bij koninklijk besluit van 23 december 2008.

Op 10 januari 2015 eindigt verzoekers mandaat van voorzitter en, op dezelfde dag, dat van P.C. als plaatsvervangend voorzitter van de NUK van het Beroepsinstituut.

3.2. Bij aangetekend schrijven van 16 januari 2015 vraagt verzoeker aan de verwerende partij om zijn mandaat van voorzitter van de NUK van het Beroepsinstituut voor een derde keer te willen verlengen.

3.3. Met een niet-gedateerde apostille (nummer KMO/NJ/TD/0853) gericht aan de voorzitter van de FOD Economie vraagt de minister van Middenstand, Zelfstandigen, KMO's, Landbouw en Maatschappelijke Integratie om in het kader van de vervallen mandaten binnen het Beroepsinstituut, waaronder dat van voorzitter van de NUK, vier benoemingsbesluiten te willen voorbereiden en ter ondertekening aan de minister voor te leggen.

Specifiek wat het opengevallen mandaat van voorzitter van de NUK betreft, dit is het mandaat dat verzoeker bekleedt en dat op 10 januari 2015 vervalt, vraagt de minister “een oproep tot kandidaten in het Belgisch Staatsblad te willen publiceren”. De minister voegt als bijlage “een schrijven met bijlagen

van het BIBF [...] waarin ze wensen dat [verzoeker] niet herbenoemd wordt” en vraagt de voorzitter van de FOD Economie hem een analyse te laten geworden of deze stukken voldoende zijn om een “weigering tot benoeming” te motiveren. Deze apostille van de minister is bij het bureau van de voorzitter van de FOD Economie binnengekomen en afgestempeld op 27 januari 2015.

De bijlage die de minister bij zijn apostille voegt, betreft een brief van 12 december 2014 van de voorzitter van het Beroepsinstituut waarin deze stelt dat hij een hernieuwing van het mandaat van de voorzitter van de NUK dat eindigt op 10 januari 2015 niet steunt. In die brief verwijt de voorzitter van het Beroepsinstituut verzoeker onder meer een gebrek aan onafhankelijkheid en neutraliteit. Hij dringt er bij de minister op aan dat een magistraat of eremagistraat zou worden benoemd zoals dat het geval is bij de Franstalige Uitvoerende Kamer en de Kamers van Beroep van het Beroepsinstituut. Bij de genoemde brief van 12 december 2014 zijn nog vier bijlagen gevoegd, namelijk een brief van 10 december 2014 van de ondervoorzitter van het Beroepsinstituut, die tevens ondervoorzitter van de stagecommissie van het Beroepsinstituut is. In zijn brief uit de ondervoorzitter zijn ongenoegen omtrent de handelwijze van verzoeker. De overige bijlagen betreffen drie beslissingen van de NUK waaruit, volgens de ondervoorzitter, “sommigen een vooringenomenheid zouden kunnen afleiden die niet strookt met de wettelijke opdracht van de Uitvoerende Kamer”.

3.4. Met een brief van 17 februari 2015 wordt door de directeur-generaal van de FOD Economie aan de minister een voorstel tot oproep van kandidaten voor het mandaat van voorzitter en plaatsvervangend voorzitter van de NUK voorgelegd. Uit die brief blijkt dat de oproep wordt gelanceerd “omwille van het feit dat het Instituut niet langer tevreden is over [verzoeker]”. De administratie is van mening dat beter een oproep wordt gedaan voor zowel het mandaat van voorzitter als dit van plaatsvervangend voorzitter van de NUK.

3.5. Vervolgens, op 2 maart 2015 wordt de oproep tot kandidaten voor het mandaat van voorzitter en plaatsvervangend voorzitter in het Belgisch

Staatsblad bekendgemaakt. De taken, deelnemingsvoorwaarden en vereiste competenties voor beide mandaatfuncties luiden:

“Optreden als voorzitter van de Nederlandstalige Uitvoerende Kamer van het Beroepsinstituut van Erkende Boekhouders en Fiscalisten.

Taken:

Als administratief orgaan:

- toezicht op de werkzaamheden van de secretaris;
- het opstellen en viseren van goed gemotiveerde beslissingen.

Als beslissend orgaan:

- beoordelen van de beroepskwalificaties van de aanvrager.

Als onderzoeks- en vervolgingsorgaan:

- nagaan of de beroepsbeoefenaar bij de uitoefening van zijn opdracht te kort is gekomen aan zijn beroepsverplichtingen;
- nagaan of de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en onomkoopbaarheid werden nageleefd;
- oordelen over de opportuniteit van een tuchtrechtelijke vervolging op basis van de resultaten van het door de rechtskundig assessor ingestelde onderzoek.

Deelnemingsvoorwaarden:

- ofwel bent u zetelende- of eremagistraat;
- ofwel bent u advocaat en gedurende ten minste 10 jaar ingeschreven op een tableau van de Orde van advocaten;
- u bent Nederlandstalig.

Competenties

Kennis van:

°Kennis:

- regelgeving toegang tot het beroep van boekhouder(-fiscalist);
- tuchtrecht;
- motivering van beslissingen.

°Generieke competenties:

- U bent integer en kan te allen tijde de onafhankelijkheid bewaren;
- U beschikt over een analytisch en synthetisch vermogen. U bent in staat om gericht gegevens te analyseren en informatie te beoordelen;
- U bent verantwoordelijk voor een juridisch inhoudelijke en adequate behandeling van de voorgelegde zaken;
- U waakt er over dat de procedures en wetgeving correct worden toegepast;
- U handelt consequent, u neemt in soortgelijke omstandigheden soortgelijke standpunten in of een soortgelijke houding aan;
- U beschikt over uitstekende organisatorische vaardigheden;
- U toont de inzet, de wil en de ambitie om resultaten te boeken op de meest efficiënte manier.

°Pluspunten:

- kennis van handels, fiscaal- en vennootschapsrecht;
- publicaties in verband met de hierboven aangehaalde materies;
- ervaring in gelijkaardige organen.”

De kandidaturen moeten “binnen de 30 dagen na publicatie in het Belgisch Staatsblad” worden ingediend.

3.6. Bij aangetekend schrijven van 13 maart 2015 stelt verzoeker zich enkel kandidaat voor het mandaat van voorzitter van de NUK van het Beroepsinstituut. Naast verzoeker zijn er nog twee andere kandidaten voor het mandaat van voorzitter, met name de tussenkommende partij en Ph. D.C..

P. C., die op dat ogenblik uittredend plaatsvervangend voorzitter is, stelt zich kandidaat voor het mandaat van plaatsvervangend voorzitter.

Naast hen zijn er nog drie andere kandidaten met dien verstande dat deze drie kandidaten zich kandidaat stellen voor zowel het mandaat van voorzitter als dat van plaatsvervangend voorzitter. Het betreft F.B., H.L. en R. L. .

3.7. Bij e-mail van 6 mei 2015 wordt verzoeker uitgenodigd voor een interview dat zal worden afgenomen door een administratieve jury. Er wordt tevens meegedeeld dat tijdens het interview dat op 20 mei 2015 doorgaat, zal worden nagegaan of de competenties van verzoeker overeenkomen met het vereiste profiel voor de mandaatfunctie van voorzitter van de NUK van het Beroepsinstituut. Er wordt bijkomend aangekondigd dat er vragen zullen worden gesteld over de motivatie van verzoeker, zijn interesse voor en zijn affiniteit met het werkterrein.

Bij e-mail van 8 mei 2015 bevestigt verzoeker dat hij op 20 mei 2015 aanwezig zal zijn en voegt daaraan toe:

“U zult mij niet kwalijk nemen dat ik mijn verwondering uitdruk over deze procedure. Het is de eerste maal dat ik een dergelijke uitnodiging ontvang, terwijl ik reeds driemaal werd (her)benoemd en de functie meer dan 15 jaar uitoefen.

Bovendien heeft de minister in de maand maart nog een voorzitter voor de Nederlandstalige beroepskamer en een assessor voor de Franstalige uitvoerende kamer van het Instituut benoemd zonder interview met de kandidaten.

Tenslotte zou ik u dankbaar zijn indien u mij de samenstelling van de selectiecommissie vooraf zou meedelen.”

Nog diezelfde dag wordt verzoeker meegedeeld dat de administratieve jury zal bestaan uit M. R., R. V. en K. H.. Het betreft drie personeelsleden van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie.

3.8. Het interview met de administratieve jury vindt voor verzoeker plaats op 20 mei 2015. De overige kandidaten hebben eveneens een interview met de administratieve jury, dit in een identieke samenstelling respectievelijk op 20 mei 2015, 28 mei 2015 en 29 mei 2015.

Tijdens deze interviews worden de kandidaten beoordeeld aan de hand van de volgende criteria:

- (1.) motivatie: heeft de kandidaat een goed beeld van de functie, beschikt de kandidaat over de nodige interesse voor de vacante functie, heeft de kandidaat zich voldoende voorbereid en heeft de kandidaat een goede kennis van de organisatie (max. 5 punten te verdienen);
- (2.) technische competenties: kennis van de regelgeving en de toegang tot het beroep van boekhouder(-fiscalist), kennis van het tuchtrecht en de motivering van beslissingen (max. 5 punten te verdienen); en
- (3.) generieke competenties: informatie analyseren, objectieven behalen, betrouwbaarheid tonen en organiseren (max. 20 punten te verdienen).

3.9. Verzoeker behaalt op het interview een score van 25/30. Uit de motivatiefiche blijkt dat dit resultaat als volgt is samengesteld:

- Motivatie: 5/5 (bestaande uit 4 keer “+”);
- Technische competenties: 5/5 (bestaande uit 3 keer “+”);
- Informatie analyseren: 4/5 (bestaande uit 1 keer “1/2” en 5 keer “+”);
- Objectieven behalen: 4/5 (bestaande uit 6 keer “+”);
- Betrouwbaarheid tonen: 4/5 (bestaande uit 6 keer “+”);
- Organiseren: 3/5 (bestaande uit 2 keer “1/2” en 4 keer “+”).

Verzoeker wordt met voormeld resultaat door de administratieve jury als tweede gerangschikt, op gelijke hoogte met de heer R. L. die kandidaat is voor zowel het voorzitterschap als het plaatsvervangend voorzitterschap (*infra*, punt 3.6) doch na de tussenkomen partij.

De tussenkomen partij behaalt een score van 28/30. Uit de motivatiefiche opgesteld tijdens het interview blijkt dat dit resultaat als volgt is samengesteld:

- Motivatie: 5/5 (bestaande uit 4 keer “+”);
- Technische competenties: 4/5 (bestaande uit 3 keer “+”);
- Informatie analyseren: 5/5 (bestaande uit 6 keer “+”);
- Objectieven behalen: 5/5 (bestaande uit 6 keer “+”);
- Betrouwbaarheid tonen: 5/5 (bestaande uit 6 keer “+”);
- Organiseren: 4/5 (bestaande uit 6 keer “+”).

3.10. Bij e-mail van 29 mei 2015 wordt aan verzoeker meegedeeld dat hij een score van 25/30 behaalde. Ook de overige kandidaten worden op dat ogenblik op dezelfde wijze op de hoogte gebracht van de door hen behaalde score. Er wordt tevens meegedeeld “dat de verdere administratieve afhandeling zal gebeuren door de Algemene Directie K.M.O.-beleid” waarbij wordt vermeld dat de contactpersoon is terug te vinden “in ‘cc’ van deze mail”.

3.11. Bij aangetekend schrijven van 1 oktober 2015 wordt verzoeker in kennis gesteld van het koninklijk besluit van 30 augustus 2015 ‘tot benoeming van de voorzitter van de Nederlandstalige Uitvoerende Kamer van het Beroepsinstituut van erkende Boekhouders en Fiscalisten’. Bij artikel 1 van dit besluit wordt de tussenkomen partij tot voorzitter benoemd voor een termijn van zes jaar. Dit koninklijk besluit luidt:

“Gelet op de wet van 22 april 1999 betreffende de boekhoudkundige en fiscale beroepen, artikel 45/1, §11, ingevoegd bij de wet van 25 februari 2013;

Gelet op het koninklijk besluit van 27 november 1985 tot bepaling van de regels inzake de organisatie en de werking van de beroepsinstellingen die voor de dienstverlenende intellectuele beroepen zijn opgericht, artikel 7, §1, vervangen bij het koninklijk besluit van 17 oktober 2006;

Gelet op de oproep tot kandidaten betreffende de mandaten van voorzitter en plaatsvervangend voorzitter van de Nederlandstalige Uitvoerende Kamer van het Beroepsinstituut van erkende Boekhouders en Fiscalisten, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 2 maart 2015;

Gelet op de kandidatuur van dhr. Ralf Micholt van 13 maart 2015 voor de functie van voorzitter van de Nederlandstalige Uitvoerende Kamer van het Beroepsinstituut van erkende Boekhouders en Fiscalisten;

Overwegende dat dhr. Ralf Micholt voldoet aan de wettelijke voorwaarde voor de benoeming voor de functie van voorzitter van de Nederlandstalige Uitvoerende Kamer van het Beroepsinstituut van erkende Boekhouders en Fiscalisten, aangezien hij ingeschreven is bij de balie van Brugge sinds 1 oktober 1970;

Overwegende dat dhr. Ralf Micholt in het bezit is van het diploma van doctor in de rechten afgeleverd door de R.U.G. in 1970;

Overwegende dat dhr. Ralf Micholt talrijke balieactiviteiten uitgeoefend heeft met name lid van de arbitragecommissie bij de balie te Brugge van 1981 tot 1997, lid van de raad van de orde van de balie te Brugge van 1 september 2001 tot 14 maart 2007 en van 1 september 2009 tot augustus 2011, vice-stafhouder van dezelfde balie van 1 september 2003 tot 31 augustus 2005 en stafhouder van 1 september 2005 tot 14 maart 2007 en tenslotte bestuurder van de Orde van de Vlaamse balies van 14 maart 2007 tot 31 augustus 2008;

Overwegende dat dhr. Ralf Micholt plaatsvervangend vrederechter was bij het 1ste kanton te Brugge tot 31 maart 2013 en thans ereplaatsvervangend vrederechter is;

Overwegende dat dhr. Ralf Micholt benoemd werd tot voorzitter van de Nederlandstalige Uitvoerende Kamer van het Beroepsinstituut van erkende Boekhouders en Fiscalisten gedurende drie opeenvolgende mandaten gedurende de periode 1999 tot 2015;

Overwegende dat dhr. Ralf Micholt leraar is aan de School voor Bestuursrecht van West-Vlaanderen sinds 1975;

Overwegende dat dhr. Ralf Micholt voorlopig bewindvoerder en curator is van faillissementen;

Gelet op de klachtenbrief van 12 december 2014 van de voorzitter van het Beroepsinstituut van erkende Boekhouders en Fiscalisten, dhr. [C.], gericht aan Minister Willy Borsus, waarbij hij de werkmethode van dhr. Ralf Micholt als voorzitter van de Nederlandstalige Uitvoerende Kamer in vraag stelt, meer bepaald zijn gebrek aan onpartijdigheid en neutraliteit als voorzitter van deze Kamer;

Gelet dat in dezelfde brief gewezen wordt op het feit dat dhr. Micholt een persoonlijk gevecht voerde tegen de beslissingen van de stagecommissie, hetgeen niet alleen de geloofwaardigheid van de stagecommissie aantast, maar ook een bedreiging vormt voor de faam, de reputatie en de geloofwaardigheid van het Instituut;

Gelet dat uit dezelfde brief, dhr. [C.] een onkostennota betwist, ingediend door dhr. Micholt voor het opmaken van beslissingen van de Uitvoerende Kamer, daar dhr. [C.] aangeeft dat deze beslissingen, waarvan 2 in kopie bij zijn schrijven gevoegd, grotendeels standaard beslissingen zijn;

Gelet op het feit dat dhr. [C.] aangeeft als voorzitter van het Beroepsinstituut van erkende Boekhouders en Fiscalisten de hernieuwing van het mandaat van dhr. Micholt niet te steunen;

Gelet op de reactie van dhr. Ralf Micholt op dit schrijven, per brief van 29 mei 2015 gericht aan de Minister, waarin hij meldt dat hij nooit enige bemerking heeft gekregen op de maandelijkse onkostennota's en dat deze, zowel door de penningmeester als door de voorzitter, dhr. [C.], ondertekend werden, wat ook blijkt uit de ingezonden stukken;

Gelet op de brief van dhr. [D.] van 26 mei 2015, rechtskundig assessor bij de Nederlandstalige Uitvoerende Kamer van het Beroepsinstituut van erkende Boekhouders en Fiscalisten, als reactie op de brief van 12 december 2014 van dhr. [C.], gericht aan Minister Willy Borsus, waarbij hij de objectiviteit van dhr. [C.] in twijfel trekt omwille van het feit dat hij in zijn brief aan de heer Minister het schrijven dat dhr. Micholt zou gericht hebben aan dhr. [S.], ondervoorzitter van de stagecommissie, waarin alle grieven van de heer [C.] feitelijk en juridisch zouden weerlegd zijn, niet heeft vermeld;

Gelet op dezelfde brief waarin dhr. [D.] stelt dat de beslissingen niet als standaard beslissingen kunnen beschouwd worden, daar het gaat om delicate dossiers en het opstellen van deze juridische teksten daardoor heel wat uren tijd kan vergen en de zitpenningen volgens hem niet buitenmatig of onredelijk zijn;

Gelet op dezelfde brief waarin dhr. [D.] verwijst naar het verslag van de Koning met betrekking tot het koninklijk besluit van 19 september 2008 tot wijziging van het koninklijk besluit van 27 november 1985 tot bepaling van de regels inzake de organisatie en de werking van de beroepsinstellingen die voor de dienstverlenende intellectuele beroepen zijn opgericht, waaruit hij citeert: ‘uit respect voor onontbeerlijke onafhankelijkheid van de kamers geldt voor de zitpenningen van de mandaathouders ervan geen maximum, aangezien de organisatie van die organen onder de verantwoordelijkheid van de voorzitters, magistraten of advocaten valt.’ en hij concludeert dat het niet aan de voorzitter van het Beroepsinstituut toekomt te oordelen over de in rekening gebrachte prestaties;

Gelet op de aangetekende brief van 3 april 2015 van dhr. Ralf Micholt gericht aan de administratie waarbij hij mededeling vraagt van alle documenten van het dossier, zich baserende op de wet van 11 april 1994 aangaande de openbaarheid van bestuur;

Overwegende dat deze documenten hem opgestuurd werden door de Minister op 19 mei 2015;

Gelet op de aangetekende brief van 16 januari 2015 van dhr. [P. D.], rechtskundig assessor bij de Nederlandstalige Uitvoerende Kamer van het Beroepsinstituut van erkende Boekhouders en Fiscalisten, waarbij hij de deskundigheid en de inzet van dhr. Micholt looft en waarbij hij verwijst naar de onafhankelijkheid die dhr. Micholt steeds hanteert en naar zijn juridische beoordeling van elk dossier;

Gelet op de brief van 29 januari 2015 van de drie leden van de Nederlandstalige Uitvoerende Kamer van het Beroepsinstituut van erkende Boekhouders en Fiscalisten, de heren [Dem.] en [J.] en mevr. [D.], gericht aan Minister Willy Borsus, waarbij zij benadrukken dat dhr. Micholt over een grote kennis inzake de toegang tot het beroep van boekhouder-fiscalist beschikt en inzake de deontologische regels van dit beroep zowel naar procedure als naar inhoud;

Gelet op dezelfde brief waaruit blijkt dat dhr. Micholt volgens deze leden over een expertise inzake vergadertechnieken beschikt en een juridisch correcte besluitvorming toepast, en dat hij de onafhankelijkheid van de kamer en van zijn leden verdedigt en hen waarborgt tegen eventuele druk van buiten uit;

Gelet dat deze leden de verlenging van het mandaat van dhr. Micholt steunen;

Overwegende dat door het opnemen in een individuele beslissing van een problematiek die een individueel dossier te boven gaat en het organiseren van een openlijke confrontatie tussen leden van de stagecommissie en de stagiair en zijn stagemeeester, dhr. Micholt niet enkel de geloofwaardigheid van de stagecommissie aantast, maar dat dit ook een bedreiging vormt voor de reputatie en de geloofwaardigheid van het Instituut;

Overwegende dat na onderzoek van alle elementen, en zelfs indien de

aantijgingen van dhr. [C.] aangaande de aangerekende zitpenningen niet kunnen weerhouden worden daar hij hieraan zelf zijn goedkeuring heeft gegeven door deze te ondertekenen, de klachtenbrief van dhr. [C.], in zijn hoedanigheid van voorzitter van het Beroepsinstituut van erkende Boekhouders en Fiscalisten, belast met het verzekeren van de goede werking van het Instituut, primeert boven de getuigenissen van de rechtskundige assessor, dhr. [P. D.] en de drie leden van de Nederlandstalige Uitvoerende Kamer van het Beroepsinstituut van erkende Boekhouders en Fiscalisten;

Gelet op de kandidatuur van dhr. [H. L.] van 24 maart 2015 voor de functies van voorzitter en plaatsvervangend voorzitter van de Nederlandstalige Uitvoerende Kamer van het Beroepsinstituut van erkende Boekhouders en Fiscalisten;

Overwegende dat dhr. [H. L.] voldoet aan de wettelijke voorwaarde voor de benoeming voor de functies van voorzitter en plaatsvervangend voorzitter van de Nederlandstalige Uitvoerende Kamer van het Beroepsinstituut van erkende Boekhouders en Fiscalisten, aangezien hij ingeschreven is bij de balie van Hasselt sinds 1 september 1988;

Overwegende dat dhr. [H. L.] in het bezit is van diploma van licentiaat in de rechten afgeleverd door de KUL in 1985;

Overwegende dat dhr. [H. L.] advocaat is en aangeeft regelmatig dossiers inzake tuchtrecht te behandelen;

Overwegende dat dhr. [H. L.] sinds 2007 plaatsvervangend rechter is bij de Rechtbank van Koophandel te Hasselt;

Overwegende dat dhr. [H. L.] lid is van de kernredactie en medeoprichter is van het tijdschrift 'Today's lawyer';

Overwegende dat dhr. [H. L.] talrijke artikels en boeken gepubliceerd heeft aangaande juridische en economische thema's;

Overwegende dat dhr. [H. L.] lector geweest is inzake mediarecht en journalistieke deontologie bij de Xios-Hogeschool tijdens de periode 2008 tot 2013;

Gelet op de kandidatuur van dhr. [R. L.] van 26 maart 2015 voor de functies van voorzitter en plaatsvervangend voorzitter van de Nederlandstalige Uitvoerende Kamer van het Beroepsinstituut van erkende Boekhouders en Fiscalisten;

Overwegende dat dhr. [R. L.] voldoet aan de wettelijke voorwaarde voor de benoeming voor de functies van voorzitter en plaatsvervangend voorzitter van de Nederlandstalige Uitvoerende Kamer van het Beroepsinstituut van erkende Boekhouders en Fiscalisten, aangezien hij ingeschreven is bij de balie van Antwerpen sinds 1 oktober 1978;

Overwegende dat dhr. [R. L.] in het bezit is van het diploma van licentiaat in de rechten afgeleverd in het jaar 1977 en van de geaggregeerde voor onderwijs afgeleverd in 1980;

Overwegende de ervaring van dhr. [R. L.] als advocaat;

Overwegende dat dhr. [R. L.] plaatsvervangend rechter is van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Antwerpen sinds 1988;

Overwegende dat dhr. [R. L.] voorzitter is van de Nederlandstalige Kamer van de Federale Raad van landmeters-experten sinds oktober 2004;

Overwegende dat dhr. [R. L.] voorzitter is van de Nederlandstalige Kamer van de tuchtcommissie van het Instituut van de auto-experts sinds oktober 2014;

Overwegende dat dhr. [R. L.] lid is van de tuchtcommissie van de gerechtsdeurwaarders van het rechtsgebied Antwerpen;

Overwegende dat dhr. [R. L.] lector is in juridische vakken aan de Karel de Grote Hogeschool en de Plantijn Hogeschool in Antwerpen en verbonden is aan

het avondonderwijs en de Syntra-leergangen;

Gelet op de kandidatuur van dhr. [F. B.] van 30 maart 2015 voor de functies van voorzitter en plaatsvervangend voorzitter van de Nederlandstalige Uitvoerende Kamer van het Beroepsinstituut van erkende Boekhouders en Fiscalisten;

Overwegende dat dhr. [F. B.] voldoet aan de wettelijke voorwaarde voor de benoeming voor de functies van voorzitter en plaatsvervangend voorzitter van de Nederlandstalige Uitvoerende Kamer van het Beroepsinstituut van erkende Boekhouders en Fiscalisten, aangezien hij magistraat, toegevoegd rechter is bij de Rechtbank van Koophandel van Antwerpen sinds 11 december 2007;

Overwegende dat dhr. [F. B.] in het bezit is van het diploma van licentiaat in de rechten behaald aan de UA in 2001 en van het diploma van doctor in de rechten in 2013;

Overwegende dat dhr. [F. B.] in het bezit is van een getuigschrift van de gespecialiseerde opleiding om het ambt van onderzoeksrechter te kunnen uitoefenen overeenkomstig artikel 259sexies, §1, 1°, derde lid, van het Gerechtelijk Wetboek;

Overwegende dat dhr. [F. B.] in het bezit is van het getuigschrift van de gespecialiseerde opleiding om de functie van stagemeester te kunnen uitoefenen overeenkomstig artikel 259octies, §3, vijfde lid, van het Gerechtelijk Wetboek;

Overwegende dat dhr. [F. B.] sinds 1 januari 2005 navorser is aan de faculteit rechten van de UA op het vlak van het medisch recht;

Overwegende dat dhr. [F. B.] gastdocent is voor verschillende vakken aan de Faculteit rechten van de UA;

Overwegende dat dhr. [F. B.] mentor is voor de studenten van het eerste jaar master rechten van de UA wat betreft de verplichte praktijkstage en dat hij algemeen verantwoordelijk is voor de begeleiding van studentenstages binnen de rechtbank;

Overwegende dat dhr. [F. B.] stagemeester is voor gerechtelijke stagiairs;

Overwegende dat dhr. [F. B.] de auteur is van talloze publicaties betreffende verschillende juridische domeinen sinds de jaren 2001 tot heden;

Overwegende de door dhr. [F. B.] gepubliceerde rechtsleer tijdens de jaren 2006 tot heden;

Gelet op de kandidatuur van [de tussenkomende partij] van 30 maart 2015 voor de functie van voorzitter van de Nederlandstalige Uitvoerende Kamer van het Beroepsinstituut van erkende Boekhouders en Fiscalisten;

Overwegende dat [de tussenkomende partij] voldoet aan de wettelijke voorwaarde voor de benoeming voor de functie van voorzitter van de Nederlandstalige Uitvoerende Kamer van het Beroepsinstituut van erkende Boekhouders en Fiscalisten, aangezien hij ingeschreven is bij de balie van Kortrijk sinds 20 oktober 1993;

Overwegende dat [de tussenkomende partij] in het bezit is van het diploma van licentiaat in de rechten afgeleverd door de KUL in het jaar 1990 en van gegradueerde in fiscale wetenschappen van de Fiscale Hogeschool Brussel afgeleverd in 1991;

Overwegende dat [de tussenkomende partij] advocaat is op de afdeling fiscaal recht bij een advocatenkantoor, aanvankelijk als medewerker en sinds het jaar 2003 als vennoot;

Overwegende dat [de tussenkomende partij] lector is bij Syntra West waar hij het vak fiscaliteit doceert voor de opleiding accountant en het vak fiscale procedure voor de opleiding van fiscalist en boekhouder;

Overwegende dat [de tussenkomende partij] lector is aan de Brugge Business school waar hij sinds 2008 het vak BTW doceert in diverse opleidingen;

Overwegende dat [de tussenkomende partij] regelmatige spreker is voor diverse seminaries aangaande boekhoudkundige en fiscale thema's van 1998 tot heden;

Overwegende dat [de tussenkomende partij] plaatsvervangend jurylid is bij de stagecommissie van Beroepsinstituut van erkende Boekhouders en Fiscalisten;

Overwegende dat [de tussenkomende partij] annotator is voor het 'Tijdschrift Fiscaal Recht';

Overwegende dat [de tussenkomende partij] de auteur is van talloze publicaties aangaande boekhoudkundige en fiscale thema's en dit gedurende de jaren 1999 tot 2011;

Gelet op de kandidatuur van dhr. [P. D. C.] van 31 maart 2015 voor de functie van voorzitter van de Nederlandstalige Uitvoerende Kamer van het Beroepsinstituut van erkende Boekhouders en Fiscalisten;

Overwegende dat dhr. [P. D. C.] voldoet aan de wettelijke voorwaarde voor de benoeming voor de functie van voorzitter van de Nederlandstalige Uitvoerende Kamer van het Beroepsinstituut van erkende Boekhouders en Fiscalisten, aangezien hij ingeschreven is bij de balie van Brussel sinds 22 juli 1987;

Overwegende dat dhr. [P. D. C.] in het bezit is van het diploma van licentiaat in de rechten afgeleverd door de UIA in 1978 en van het getuigenschrift van kandidaat gerechtsdeurwaarder;

Overwegende dat dhr. [P. D. C.] oprichter en partner is van twee advocaten-associaties;

Overwegende dat dhr. [P. D. C.] bij beschikking vanaf 1 april 2008 en opnieuw vanaf 8 januari 2015 door de Eerste voorzitter aangesteld werd tot gedelegeerd plaatsvervangend raadsheer bij het Hof van Beroep te Brussel;

Overwegende dat dhr. [P. D. C.] benoemd werd tot plaatsvervangend voorzitter van de Nederlandstalige Kamer van de tuchtcommissie van het Instituut van de auto-experts sinds 10 oktober 2014 en gewezen voorzitter was van de Nederlandstalige erkenningsraad van de auto-experts;

Overwegende dat een administratieve jury belast is met een beoordeling van de verschillende kandidaturen door het in overweging nemen van de volgende criteria: motivatie, technische competenties, informatie analyseren, objectieven behalen, betrouwbaarheid tonen en organiseren;

Overwegende dat de kandidaten zich aangeboden hebben voor deze administratieve jury op 20, 28 en 29 mei 2015;

Gelet op het proces-verbaal van deze jury van de hogergenoemde data;

Overwegende dat een administratieve jury belast is met een beoordeling van de verschillende kandidaturen door het in overweging nemen van de volgende criteria: motivatie, technische competenties, informatie analyseren, objectieven behalen, betrouwbaarheid tonen en organiseren;

Overwegende dat de kandidaten zich aangeboden hebben voor deze administratieve jury op 20, 28 en 29 mei 2015;

Gelet op het proces-verbaal van deze jury van de hogergenoemde data;

Gelet op de resultaten van de administratieve jury waaruit blijkt dat de kandidaten voor de functie van voorzitter als volgt gerangschikt werden en volgende punten behaalden:

1. [de tussenkomende partij] : 28/30 punten
2. Raf Micholt: 25/30 punten
2. [R. L.] : 25/30 punten
3. [H. L.]: 24/30 punten
4. [Ph. D. C.]: 23/30 punten
5. [F. B.]: 12/30 punten

Overwegende dat [de tussenkomende partij] als eerste van de zes kandidaten

gerangschikt werd door de jury voor het mandaat van voorzitter;

Overwegende dat een vergelijkend onderzoek van de verschillende kandidaturen werd gedaan, op basis van het geheel van alle bovenstaande elementen;

Overwegende dat de aangetoonde ervaring en kennis inzake fiscaal recht van . [de tussenkomen de partij], in combinatie met zijn ervaring als plaatsvervangend jurylid bij de stagecommissie van het Beroepsinstituut van erkende Boekhouders en Fiscalisten, zijn sterke motivatie, zijn hoge technische competenties, zijn vaardigheden om informatie te analyseren, objectieven te behalen, betrouwbaarheid te tonen en zijn organisatorische vaardigheden, van hem de beste kandidaat maken voor de benoeming tot voorzitter van de Nederlandstalige Uitvoerende Kamer van het Beroepsinstituut van erkende Boekhouders en Fiscalisten;  
[...].”

Deze beslissing wordt bij uittreksel op 5 oktober 2015 in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt.

Dit is de eerste bestreden beslissing.

3.12. Verzoeker vordert daarnaast de vernietiging van de impliciete weigering van de verwerende partij om verzoeker als voorzitter van de NUK van het Beroepsinstituut te benoemen.

Dit is de tweede bestreden beslissing.

#### *IV. Ontvankelijkheid van het beroep wat de tweede bestreden beslissing betreft*

4. In een enige exceptie werpt de verwerende partij op dat verzoeker zonder belang is in zoverre het beroep gericht is tegen de weigering om hem tot voorzitter van de NUK van het Beroepsinstituut, te benoemen. De verwerende partij beschikt immers over een ruime discretionaire beoordelingsbevoegdheid wanneer zij tot benoeming van de voorzitter van de NUK van het Beroepsinstituut overgaat. Haar bevoegdheid is te dezen niet gebonden zodat verzoeker geen recht op benoeming kan doen gelden. Verzoeker ontbeert dan ook het vereiste belang bij zijn vernietigingsberoep in zoverre dat is gericht tegen de tweede bestreden beslissing.

5. De tussenkommende partij sluit zich bij deze argumentatie aan en voegt daaraan nog toe dat verzoeker niet aantoont dat er op de verwerende partij een plicht rust om verzoeker -met uitsluiting van alle andere kandidaten- te benoemen. Meer nog, de tussenkommende partij zet uiteen dat er geen dergelijke bijzondere omstandigheden voorhanden zijn, dat er bij een eventuele vernietiging van de eerste bestreden beslissing geenszins met zekerheid kan worden vastgesteld dat verzoeker benoemd moet worden. Ook de tussenkommende partij besluit dat verzoeker geen belang heeft bij zijn verzoek tot nietigverklaring van de tweede bestreden beslissing.

### *Beoordeling*

6. Zoals hoger werd uiteengezet, blijkt dat verzoeker niet enkel de eerste bestreden beslissing met een vernietigingsberoep bestrijdt, maar ook de tweede bestreden beslissing, namelijk de impliciete weigeringsbeslissing om verzoeker in het mandaat van voorzitter van de NUK van het Beroepsinstituut te benoemen.

Wordt, op beroep van een benadeelde kandidaat, de expliciete benoemingsbeslissing vernietigd, dan verdwijnt daardoor meteen ook de weigering om het voordeel van die benoeming aan de andere gegadigden te verschaffen, in zoverre ze alleen uit het bestaan van de benoemingsbeslissing kon worden afgeleid. Niettemin heeft de rechtspraak in dergelijke gevallen aangenomen dat een verzoekende partij naast de nietigverklaring van de toewijzing van het voordeel aan de concurrent, supplementair ook de nietigverklaring kan vragen en kan verkrijgen van de uit die beslissing gebleken, impliciete weigering om het bewuste voordeel aan hemzelf toe te kennen. Overeenkomstig de arresten nrs. 222.357 en 222.358 van 1 februari 2013 van de algemene vergadering van de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, moet de jurisprudentiële techniek van de nietigverklaring van de impliciete weigeringsbeslissing evenwel worden voorbehouden aan uitzonderlijke gevallen. Bij uitstek zo een exceptioneel geval is datgene waarin een verzoekende partij

specifiek aannemelijk maakt, in haar middelen, dat het aan de derde verstrekte voordeel integendeel aan haarzelf moest zijn toegekend.

In dit licht - zoals de algemene vergadering van de afdeling Bestuursrechtspraak heeft uiteengezet in de voormelde arresten - wordt niet aangenomen dat het beroep tegen de impliciete weigering om verzoeker te benoemen, *a priori* niet-ontvankelijk is. Ten minste blijft, met het oog op een uitspraak over het supplementaire beroep tegen de impliciete weigering om verzoeker te benoemen, altijd na te gaan of deze een middel aanvoert dat, gelet op alle gegevens waarmee in het kader van het beroep moet worden rekening gehouden, tot de vaststelling leidt dat de overheid geen andere keuze heeft dan hem te benoemen. De exceptie vermag aldus niet te beletten dat wordt overgegaan tot een onderzoek van specifiek die middelen die tegen de impliciete weigeringsbeslissing zijn aangevoerd en waarvan verzoeker in zijn stukken - al dan niet terecht - betoogt dat hun gegrondheid verweerder geen andere keuze laat dan hem te benoemen.

7. Zonder dat de Raad van State evenwel dient te onderzoeken of verzoeker zich te dezen in één van die uitzonderlijke gevallen bevindt waarin mag worden aangenomen dat verzoeker, naast de nietigverklaring van de toewijzing van het voordeel aan de concurrent, supplementair ook de nietigverklaring kan vragen en kan verkrijgen van de impliciete weigering om het bewuste voordeel aan hemzelf toe te kennen, blijkt uit de navolgende behandeling dat het beroep gericht tegen de (expliciete) eerste bestreden beslissing wordt verworpen, zodat die beslissing niet uit de rechtsorde verdwijnt. Dit alleen reeds volstaat om te besluiten dat het beroep gericht tegen de impliciete weigering om het voordeel van die benoeming aan verzoeker te verschaffen, niet ontvankelijk is.

8. De exceptie is gegrond.

## *V. Onderzoek van de middelen*

### *A. Eerste middel*

#### *Uiteenzetting van het middel*

9. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van “het gelijkheidsbeginsel (art. 10 G.W.) *iuncto* Art. 45/1, §11 van de wet van 22 april 1999”.

Verzoeker argumenteert dat artikel 45/1, § 11, van de wet van 22 april 1999 ‘betreffende de boekhoudkundige en fiscale beroepen’ (hierna: de wet van 22 april 1999) dat de voorwaarden bepaalt voor de benoeming tot voorzitter van de NUK van het Beroepsinstituut, deze benoeming niet afhankelijk stelt van een selectieproef. Het opleggen van een dergelijke proef druist in tegen de wet. In het verleden werd een dergelijke proef nooit georganiseerd (noch voor de (her)benoeming(en) van verzoeker, noch voor de aanstellingen van de voorzitter van de Franstalige Uitvoerende Kamer, noch voor de aanstellingen van (plaatsvervangend) voorzitter van de Nederlandstalige of de Franstalige Kamer van Beroep). Door te vereisen dat de te benoemen voorzitter een selectieproef ondergaat, legt verweerder een bijkomende benoemingsvoorwaarde op.

Daarnaast stelt verzoeker vast dat geen extern lid behoort tot de selectiecommissie en dat de benoemende overheid (d.i. de Koning en niet de minister van Middenstand) niet heeft beslist tot inrichting van een selectieproef noch tot de oproep tot kandidaatstelling. Zelfs indien door de benoemende overheid zou worden beslist tot het opleggen van een selectieproef, *quod non*, dan moet dit worden beslist bij reglementair besluit voor alle dergelijke benoemingen en moet de selectieproef worden vermeld in de oproep tot kandidaten in het Belgisch Staatsblad. Niets daarvan is gebeurd. Bovendien geeft de benoemende overheid aan de selectieproef - die hoogstens een niet-voorzien advies en dus per definitie niet bindend is en slechts louter informatief van aard kan zijn -, het

statuut van een vergelijkende selectieproef. Dit blijkt volgens verzoeker uit het feit dat de benoemende overheid de in de selectie best gerangschikte kandidaat beschouwt als de best geschikte kandidaat en daarbij zelfs de vaststaande veel grotere ervaring van verzoeker niet in rekening brengt bij de vergelijking van de titels en verdiensten.

Bovendien zijn de gehanteerde selectiecriteria uiterst vaag, zeer weinig duidelijk, inhoudsloos en niet relevant voor de te begeven functie. Nergens blijkt ook uit dat die criteria ergens werden bepaald; de keuze van de criteria wordt geenszins gemotiveerd. De criteria die wel duidelijk zijn, zijn volgens verzoeker dan weer arbitrair of willekeurig bepaald (bv. de kennis van het handels-, fiscaal- en vennootschapsrecht is een pluspunt, terwijl de kennis van het administratief recht niet is vereist alhoewel het een essentiële vereiste is) of verkeerd (bv. één van de taken is ‘oordelen over de opportuniteit van een tuchtrechtelijke vervolging op basis van de resultaten van het door de rechtskundig assessor ingestelde onderzoek’). Verzoeker argumenteert voorts nog dat de administratieve jury tijdens de selectieproef fouten beging (bv. verzet is enkel mogelijk in geval van een tuchtprocedure bij verstek, in beroep) en trekt de deskundigheid van de administratieve jury, belast met de selectie, dan ook in twijfel. Verzoeker meent ook dat er meer gewicht moet worden toegekend aan de technische competenties in vergelijking met de generieke competenties. Aangezien hij 5/5 behaalde op de technische competenties is hij een betere kandidaat dan diegene die op dat criterium 4/5 haalt, ook al haalt deze laatste een punt meer op een ander, volgens verzoeker, irrelevant criterium. Hoe dan ook, het opleggen van een selectie is onwettig; bovendien tast de praktische uitvoering ervan de wettigheid van de benoemingsbeslissing aan.

In zijn memorie van wederantwoord wijst verzoeker er nog op dat in het Belgisch Staatsblad van 15 april 2016 de benoeming werd gepubliceerd van de voorzitter van de Franstalige Kamer van Beroep van het Beroepsinstituut en dat deze Franstalige voorzitter werd benoemd zonder voorafgaande selectie. Wanneer voor een identieke functie (Nederlandstalige) kandidaten onderworpen

worden aan een selectie en (Franstalige) kandidaten niet, dan kan er volgens verzoeker geen sprake zijn van een gelijke toegang tot het openbaar ambt. De benoembaarheidsvereisten en de regelgeving voor beide functies zijn immers volledig identiek. Hij meent dan ook dat de schending van artikel 10 van de Grondwet is bewezen aangezien er geen enkel objectief en verantwoord criterium bestaat dat dat verschil in behandeling kan rechtvaardigen. Ook moet de verwerende partij rekening houden met een bepaald gebruik en een bepaalde beleidslijn inzake de benoeming van voorzitters van de Franstalige en Nederlandstalige Uitvoerende Kamers en, bij uitbreiding, de Kamers van Beroep binnen het Beroepsinstituut. Al deze benoemingen gebeurden in het verleden, net als de recente benoeming van voorzitter van de Franstalige Kamer van Beroep, zonder selectie. Door het organiseren van een vergelijkende selectie en door de wijze waarop dit in de praktijk is gebeurd, werd de (Grond)wet geschonden.

Verzoeker repliceert voorts dat het interview met de administratieve jury moet worden beschouwd als een vergelijkend examen en niet als een “interview in het kader van een niet-bindend advies”. De tussenkommende partij werd benoemd omdat hij als beste uit dit examen is gekomen. Verzoeker wijst er voorts nog op dat de selectiecommissie bij de puntentoekenning geen rekening heeft gehouden met de behaalde titels en de opgedane ervaring van de verschillende kandidaten, maar dat de puntentoekenning is gebeurd op basis van andere criteria. Hieruit leidt verzoeker af dat de kandidaten niet werden vergeleken op basis van de behaalde titels en de opgedane ervaring.

Tot slot, uit verzoeker nog kritiek op de wijze waarop de administratieve jury hem punten heeft toegekend. Volgens hem herleidt het adviserend orgaan controleerbare resultaten via niet aangeduide en niet controleerbare “hulpmiddelen” tot een bepaald cijfer en herleidt aldus het resultaat van verzoeker naar beneden met meer dan drie punten, namelijk van 28,75 naar 25 punten op 30, terwijl de tussenkommende partij maar 28 punten op 30 behaalt.

In zijn laatste memorie volhardt verzoeker. Onder het kopje “Grievens” betwist hij nadrukkelijk de beoordeling van het dossier van de tussenkomende partij wat het aspect “ruime relevante ervaring” betreft. Verzoeker wijst daartoe op artikel 45 van de wet van 22 april 1999 (en artikel 8 van de kaderwet van 1 maart 1976 ‘tot reglementering van de bescherming van de beroepstitel en van de uitoefening van de dienstverlenende intellectuele beroepen’), evenals “de bepalingen van het koninklijk besluit van 27 november 1985 ‘tot bepaling van de regels inzake de organisatie en de werking van de beroepsinstituten die voor de dienstverlenende beroepen zijn opgericht’”. Uit het geheel van die bepalingen leidt hij af dat de opdracht van de NUK van het Beroepsinstituut “in se weinig van doen [heeft] met het fiscaal recht”. Volgens verzoeker is het “boekhoudberoep dan wel een economische functie, waar kennis van fiscaliteit belangrijk is, maar de taak van (een voorzitter van) de Uitvoerende Kamer is anders dan deze van een boekhouder of boekhouder-fiscalist”. Hij blijft bij zijn standpunt dat zijn eerdere benoemingen en zijn zestienjarige ervaring onderstrepen dat hij beschikt over een voldoende kennis van het fiscaal recht, waar dit noodzakelijk zou zijn. Kennis inzake administratief recht en tuchtrecht zoals verzoeker die bezit, is meer relevant dan ervaring inzake fiscaal recht.

### *Beoordeling*

10. Verzoeker wordt niet bijgetreden waar hij meent dat het gelijkheidsbeginsel is geschonden omdat voor de invulling van het vacante mandaat van voorzitter van de NUK van het Beroepsinstituut een oproep tot kandidaten in het Belgisch Staatsblad werd gepubliceerd en, vervolgens, een vergelijkende selectie werd georganiseerd omdat daarvoor “elke rechtsgrond ontbreekt”.

Het beginsel van de gelijke toegang tot het openbaar ambt, is een bijzondere toepassing van de beginselen van gelijkheid en non-discriminatie die zijn vastgelegd in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet. Het houdt in dat openbare betrekkingen worden toegekend in het algemeen belang en niet in het

belang van particulieren. Hieruit vloeit voort dat, wanneer er in de publieke sector een functie openvalt, het bestaan van deze vacante functie in beginsel ter kennis moet worden gebracht door middel van een (ruime) oproep aan de in aanmerking komende kandidaten, bijvoorbeeld door middel van een bekendmaking in het Belgisch Staatsblad en dat er, vervolgens, een objectieve en vergelijkende selectie wordt georganiseerd ten einde de titels en verdiensten van de verschillende kandidaten met elkaar te vergelijken met als finaliteit de voor de vacante functie meest geschikte kandidaat te benoemen.

Anders dan verzoeker het ziet, kan van deze basisregel inzake de toegang tot het openbaar ambt slechts worden afgeweken wanneer de wet- of regelgever in omstandigheden die dat kunnen verantwoorden, uitdrukkelijk in een afwijkingsmogelijkheid heeft voorzien zoals bijvoorbeeld naar aanleiding van de verlenging van een tijdelijk te begeven mandaat na een gunstige evaluatie. Te dezen bestaat er geen wettelijke of reglementaire bepaling die voorschrijft dat verzoeker recht heeft op een verlenging van zijn mandaat als voorzitter van de NUK van het Beroepsinstituut.

De kritiek van verzoeker dat door de bekendmaking te dezen in het Belgisch Staatsblad van een oproep tot kandidaten en door het, vervolgens, organiseren van een objectieve en vergelijkende selectie, de verwerende partij het gelijkheidsbeginsel schendt, is onterecht. Verzoekers uiteenzetting dat er in het verleden (en zelfs nog recent zoals hij in zijn memorie van wederantwoord doet gelden) voor geen enkele mandaatfunctie binnen het Beroepsinstituut een oproep tot kandidaten in het Belgisch Staatsblad werd gepubliceerd en er evenmin een objectieve en vergelijkende selectie van de verschillende kandidaten voor deze vacante mandaten werd georganiseerd, kan hieraan geen afbreuk doen. Het mag de verwerende partij niet worden verweten, wel integendeel, dat zij, zoals te dezen, een correcte toepassing heeft gemaakt van het beginsel van de gelijke toegang tot het openbaar ambt met inbegrip van het daaraan inherente transparantiebeginsel. De aanspraak op een gelijke niet-discriminerende behandeling die in het verleden is gebeurd, en zelfs nog recent, vermag niet neer

te komen op een aanspraak op gelijkheid in een onwettige toepassing van de regelgeving. Evenmin kan op het gelijkheidsbeginsel een beroep worden gedaan om een onwettige toestand te verantwoorden of te bestendigen.

Het middel is in de aangegeven mate ongegrond.

11. In zoverre verzoeker een schending aanvoert van artikel 45/1, § 11, van de wet van 22 april 1999 omdat deze bepaling - noch enig andere normatieve bepaling - voorziet in de tussenkomst van een adviescommissie of in de organisatie van een selectieproef zodat “een bijkomende benoemingsvoorwaarde” werd opgelegd, kan hij evenmin worden gevolgd.

Krachtens artikel 45/1, § 11, van de genoemde wet worden de uitvoerende kamers en de kamers van beroep van het Beroepsinstituut voorgezeten door een werkend of een eremagistraat of door een advocaat die sedert ten minste tien jaar is ingeschreven op een tableau van de Orde van Advocaten, die door de Koning wordt benoemd voor een termijn van zes jaar, of door diens plaatsvervanger die aan dezelfde voorwaarden moet voldoen. De Koning beschikt bij de uitoefening van zijn benoemingsbevoegdheid ter zake over een ruime discretionaire beoordelingsbevoegdheid.

Bij de uitoefening van die discretionaire beoordelingsbevoegdheid vermag de verwerende partij - behoudens indien een uitdrukkelijke normatieve bepaling er zich tegen verzet wat te dezen niet het geval is - telkens zij dat nodig of opportuun acht met het oog op de uit te oefenen discretionaire benoemingsbevoegdheid in de concrete individuele gevallen die zich voordoen, een beroep te doen op een daartoe *ad hoc* opgerichte adviescommissie die haar met kennis van zaken bijstaat. Het getuigt alsdan van een zorgvuldige voorbereiding en uitoefening van de discretionaire beoordelingsbevoegdheid om, voorafgaand, deskundig advies in te winnen, ook bij afwezigheid van enige normatieve bepaling ter zake.

Verzoekers kritiek dat de Koning de benoemende overheid is en niet de minister van Middenstand zodat de Koning te dezen de adviescommissie moest inrichten en bevragen, gaat voorbij aan de grondwettelijke regel dat de ministers verantwoordelijk zijn en geen akte van de Koning gevolg kan hebben wanneer die niet is mede-ondertekend door een minister. Te dezen werd de benoeming in het betrokken mandaat die finaal de Koning toekomt, voorbereid door de ter zake bevoegde minister zonder dat de Koning overigens is gebonden door het niet-bindend advies van de door de minister ingerichte adviescommissie.

12. Verzoekers kritiek wat de samenstelling van de commissie betreft, is evenmin terecht. Bij het inwinnen van een niet-bindend advies, beschikt de verwerende partij zoals hiervoor is gebleken over een ruime discretionaire bevoegdheid. Het komt haar toe te beslissen of zij een beroep doet op een interne dan wel op een externe adviseur.

*In casu* is de keuze gevallen op een administratieve jury, samengesteld uit drie personeelsleden van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, die vertrouwd zijn met de toepasselijke regelgeving, de werking van het Beroepsinstituut en/of een ruime ervaring hebben in het leiden van selectieprocedures. R.V. (attaché wd.) werd als jurylid aangeduid omwille van zijn expertise in werving en selectie, M. R. (adviseur) omdat hij werkzaam is bij de juridische dienst van het bureau van de voorzitter van het Beroepsinstituut en K. H. (attaché) omdat zij werkzaam is bij de algemene directie economische reglementering (dienst boekhoudrecht - audit - coöperatieven). De keuze van de verwerende partij om advies te vragen aan een jury, samengesteld uit voormelde drie personeelsleden van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, is niet onredelijk nu mag worden aangenomen dat zij samen inderdaad de nodige expertise bezitten om de zes criteria die tijdens het interview met de kandidaten aan bod kwamen op een deskundige wijze te beoordelen. Daargelaten de vraag of hij daarbij belang heeft nu verzoeker op bepaalde bekritiseerde onderdelen van het interview het maximum van de te verdienen punten behaalde, is verzoekers

kritiek op de keuze en de bekwaamheid van de juryleden niet van die aard om hierover anders te moeten oordelen.

13. Wat (het verloop van) de selectie zelf betreft, wordt er voorhands aan herinnerd dat het gelijkheidsbeginsel inzake benoemingen in openbare ambten inhoudt dat de aanspraken en verdiensten van de kandidaten moeten worden onderzocht en vergeleken op basis van objectieve, redelijke en pertinente criteria. De overheid beschikt daarbij over een ruime discretionaire bevoegdheid zowel voor wat het vastleggen als de weging van de objectieve en relevante beoordelingscriteria betreft, die echter de redelijkheid als grens heeft.

In het kader van het door hem uit te oefenen wettigheids-toezicht op grond van artikel 14, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, komt het de Raad van State niet toe om zijn beoordeling over de titels en verdiensten van de kandidaten in de plaats te stellen van die van de benoemende overheid. Hij moet desgevraagd wel nagaan of de benoemende overheid bij het uitoefenen van haar beoordelingsbevoegdheid, uitgegaan is van gegevens die in feite en in rechte juist zijn, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan overeenkomstig de door haar vastgestelde criteria binnen de perken van de redelijkheid tot haar beslissing is gekomen. Het redelijkheidsbeginsel zou slechts geschonden zijn indien de verwerende partij de klaarblijkelijk grotere aanspraken van verzoeker terzijde zou hebben geschoven op grond van criteria die kennelijk geen verband houden met de te begeven functie of die kennelijk geen groter belang vertonen dan de criteria waarop verzoeker beter scoort.

14. De Raad van State treedt verzoeker niet bij waar hij stelt dat in het kader van een vergelijkende selectie de keuze van de meest geschikte kandidaat voor het te begeven mandaat niet mede zou kunnen worden gesteund aan de hand van een interview of hoorzitting waarin wordt gepeild naar de motivatie, de technische en de generieke competenties van de kandidaten en waarvan ten behoeve van de benoemende overheid een dossier is opgemaakt met

de scores en beoordelingen als resultaat van die interviews met de kandidaten. Aan de betrokken administratieve jury is geen enkele beslissingsbevoegdheid toegekend zodat het behalen van de beste score op dit interview niet kan worden beschouwd als een bijkomende benoemingsvoorwaarde.

15. Voorts blijkt uit het administratief dossier nog dat alle kandidaten, verzoeker inbegrepen, eenzelfde procedure hebben doorlopen. Zij zijn alle gehoord door een identiek samengestelde administratieve jury en kregen dezelfde vragen te beantwoorden. De kandidaten zijn beoordeeld aan de hand van dezelfde zes objectieve, redelijke en pertinente beoordelingscriteria, namelijk (1.) motivatie (onderverdeeld in de volgende deelaspecten: heeft de kandidaat een goed beeld van de functie, beschikt de kandidaat over de nodige interesse voor de vacante functie, heeft de kandidaat zich voldoende voorbereid en heeft de kandidaat een goede kennis van de organisatie); (2.) technische competenties (onderverdeeld in de volgende deelaspecten: kennis van de regelgeving en de toegang tot het beroep van boekhouder(-fiscalist), kennis van het tuchtrecht en de motivering van beslissingen); (3.) de generieke competentie “informatie analyseren”; (4.) de generieke competentie “objectieven behalen”; (5.) de generieke competentie “betrouwbaarheid tonen”; en, tot slot, (6.) de generieke competentie “organiseren”.

De generieke competenties “informatie analyseren” werd verder onderverdeeld in (a.) analytisch denken (m.n. onderscheidt relevante en irrelevante informatie, heeft een goed inzicht in de oorzaken en gevolgen van gebeurtenissen en analyseert complexe situaties snel en doeltreffend); en (b.) informatie beoordelen (m.n. analyseert kritisch de gegevens en detecteert tijdig onduidelijkheden, beoordeelt de beschikbare informatie op een objectieve en onbevooroordeelde manier en kwantificeert, vergelijkt en evalueert alternatieven). De generieke competentie “objectieven behalen” werd verder onderverdeeld in (a.) scorend vermogen tonen (m.n. benut opportuniteiten in het voordeel van de afdeling/directie en ziet langetermijnopportuniteiten voor de afdeling/dienst en speelt er met succes op in); (b.) resultaatgerichtheid tonen

(m.n. behaalt resultaten op lange termijn door hinderpalen te overwinnen en behaalt resultaten met de afdeling door vlot in te spelen op onvoorziene omstandigheden); en (c.) verantwoordelijkheid opnemen voor ondernomen acties (m.n. legt verantwoording af ten aanzien van derden voor gemaakte fouten en behaalde resultaten en neemt tegenover de organisatie de verantwoordelijkheid op voor de kwaliteit van de geleverde expertise). De generieke competentie “betrouwbaarheid tonen” in (a.) eerlijk en integer handelen (m.n. behandelt informatie met de nodige discretie en behandelt anderen, in alle omstandigheden, op een eerlijke en rechtvaardige manier); (b.) consistent handelen (m.n. wint het vertrouwen van anderen door ondubbelzinnig te handelen en vertoont consistentie tussen principes, waarden en gedrag); en (c.) loyaal handelen (m.n. stemt zijn gedrag af op zijn/haar waarden en principes en handelt in overeenstemming met eigen principes en stemt deze af op die van de organisatie). De generieke competentie “organiseren” tot slot werd verder onderverdeeld in (a.) doelstellingen bepalen (m.n. definieert objectieven in functie van de te behalen resultaten en vertaalt de beleidslijnen naar meetbare doelstellingen); (b.) proactief handelen (m.n. houdt rekening met onverwachte omstandigheden bij het opstellen van een planning en onderneemt acties, rekening houdend met toekomstige obstakels); en (c.) plannen (m.n. plant activiteiten op een logische en efficiënte wijze, rekening houdend met de prioriteiten en plant activiteiten en mensen in functie van de te behalen resultaten).

De gehanteerde beoordelingscriteria zijn wettig, objectief, duidelijk, redelijk en pertinent. Ze zijn niet alleen in overeenstemming met artikel 45/1, § 7, van de wet van 22 april 1999 doch ook met de in de oproep tot kandidaten van 2 maart 2015 opgesomde competenties. Er kan dan ook niet ernstig worden geargumenteed dat deze criteria geen verband houden met het te begeven mandaat. In de oproepingsbrief voor het interview met de administratieve jury werden de kandidaten er aan herinnerd dat er tijdens dit interview zou worden nagegaan of de competenties van de kandidaten overeenkomen met het vereiste profiel voor de functie van voorzitter bij de NUK van het Beroepsinstituut. Er wordt in diezelfde brief ook aangegeven dat er

vragen gesteld zullen worden over de motivatie van de kandidaten, hun interesse voor en hun affiniteit met het werkterrein. Uit de individuele motivatiefiches blijkt dat het interview dat de kandidaten hebben gevoerd met de administratieve jury hierop gericht was, wat door verzoeker overigens niet wordt betwist.

Op basis van de globale scores van de kandidaten, kwam de administratieve jury tot de volgende (voor de benoemende overheid niet-bindende) rangschikking van de verschillende kandidaten voor het opgevallende mandaat van voorzitter:

|   |                         |              |
|---|-------------------------|--------------|
| 1 | de tussenkomende partij | 28/30 punten |
| 2 | verzoeker               | 25/30 punten |
| 2 | [R. L.]                 | 25/30 punten |
| 3 | [H. L.]                 | 24/30 punten |
| 4 | P. D.C.                 | 23/30 punten |
| 5 | F. B.                   | 12/30 punten |

Uit het administratief dossier noch uit de eerste bestreden beslissing blijkt dat de beoordeling van de prestaties van de verschillende kandidaten tijdens het interview aan het wankelen kan worden gebracht. De uiteenzetting van verzoeker en de door hem in zijn verzoekschrift aangehaalde “fouten” die de jury tijdens het interview zou hebben gemaakt betreffende de interpretatie of toepassing die aan de wet van 22 april 1999 moet worden verleend, bevat onvoldoende elementen om de Raad van State ertoe te brengen de deskundigheid van de juryleden of hun beoordeling van de kandidaten naar aanleiding van de door die laatste verstrekte antwoorden, inclusief de aan verzoeker toegekende score van 25/30 onderuit te halen of kennelijk onredelijk te beoordelen.

16. De door de jury verleende scores worden verantwoord door voor elke kandidaat de verschillende onderzochte deelaspecten van een beoordelingscriterium te quoteren aan de hand van “+”, “1/2”, “-” of “?”. Dit resulteerde uiteindelijk in een score van maximum 5 punten per beoordelingscriterium. Nadien werden de individuele scores op de zes

beoordelingscriteria voor elke kandidaat samengeteld tot een globale score op 30 punten. De verleende scores worden voorts ondersteund door de stukken van het administratief dossier waarin, per kandidaat, een individuele motivatiefiche is opgenomen waarin de specifieke schriftelijke motivering voor de behaalde score wordt vermeld. Uit voormelde motivatiefiches blijkt (zie punt 3.9) dat de tussenkomen partij op vier beoordelingscriteria hoger scoort dan verzoeker (“Informatie analyseren”, “Objectieven behalen”, “Betrouwbaarheid tonen” en “Organiseren”), op één beoordelingscriterium evenveel (“Motivatie”) en op één beoordelingscriterium lager (“Technische competenties”). Op elk aspect van elk beoordelingscriterium krijgt de tussenkomen partij een “+”.

Verzoekers kritiek dat de specifieke schriftelijke motivering op de individuele motivatiefiches van de kandidaten praktisch onleesbaar zou zijn, wordt niet bijgetreden. Zonder dat de Raad van State moet onderzoeken of te dezen het document al dan niet op zich voldoende leesbaar of duidelijk is, blijkt in elk geval dat verzoeker niet om verduidelijking heeft gevraagd. Voorts kan uit de stukken van het administratief dossier, alsook uit de memorie van antwoord, worden afgeleid dat de specifieke schriftelijke motivering op de individuele motivatiefiches van de kandidaten, met enige inspanning genoegzaam leesbaar zijn. Uit deze stukken blijkt bovendien dat alle kandidaten op voet van gelijkheid werden behandeld en dat de administratieve jury haar taak naar behoren en binnen de grenzen van de redelijkheid heeft vervuld. Verzoeker slaagt er althans niet in het tegendeel te bewijzen. Meer nog, zelfs wanneer de alternatieve puntenberekening die verzoeker naar voor schuift wordt aangenomen en waaruit moet blijken dat verzoeker naar aanleiding van het interview niet 25/30 maar 28,75/30 zou hebben behaald, zorgt de toepassing van die berekening op de prestaties van de tussenkomen partij ervoor dat deze het maximum van de punten zou behalen in plaats van 28/30. Immers, zoals uit het feitenrelaas blijkt, behaalde de tussenkomen partij op elk deelaspect van elk van de naar aanleiding van het interview met de beoordeelde zes criteria een “+” zodat hij onveranderd het beste scoort op het interview.

De benoemende overheid kon het niet-bindend advies van de administratieve jury dat naar behoren is opgesteld, dan ook met kennis van zaken betrekken in haar onderzoek naar de meest geschikte kandidaat voor het mandaat van voorzitter.

17. De benoemende overheid heeft vervolgens de resultaten van het interview onderzocht en heeft de verschillende kandidaten nog op twee bijkomende beoordelingscriteria, namelijk “titels gelinkt aan het beroep” en “ervaring”, met elkaar vergeleken en beoordeeld. Deze laatste criteria, die steun vinden in de oproep tot kandidaten van 2 maart 2015 en, voorts, objectief, wettig, duidelijk en relevant zijn voor het te begeven mandaat, konden door de benoemende overheid worden onderzocht op basis van het kandidaatstellingsdossier (m.i.v. de *curriculum vitae*) van de verschillende kandidaten. Uit het administratief dossier blijkt overigens dat (ook) daarvan een samenvattende vergelijkingstabel van alle kandidaten voor het betrokken mandaat is opgemaakt, evenals dat de aanspraken en verdiensten van de verschillende kandidaten voor het opengevallen mandaat van voorzitter met elkaar zijn vergeleken. Zodoende werd, naast de criteria “titels gelinkt aan het beroep” en “ervaring”, rekening gehouden met de resultaten die de kandidaten behaalden naar aanleiding van het interview en zijn de kandidaatstellingen aan de drie door de benoemende overheid aangehouden criteria getoetst.

18. Het eerste middel is ongegrond.

In zoverre verzoeker in het eerste middel nog uiteenzet dat de vergelijking van de titels en verdiensten van verzoeker met de titels en verdiensten van de tussenkomen partij niet deugdelijk gebeurde, minstens dat hiervan geen afdoende formele motivering terug te vinden is in de eerste bestreden beslissing, valt zijn kritiek samen met het tweede respectievelijk het derde en vierde door hem aangevoerde middel (zie *infra*) zodat het hier niet wordt onderzocht.

## *B. Tweede middel*

### *Uiteenzetting van het middel*

19. In een tweede middel werpt verzoeker de schending op “van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel en redelijkheidsbeginsel”.

Verzoeker argumenteert in zijn verzoekschrift en herhaalt in zijn memorie van wederantwoord, dat één van de motieven van de eerste bestreden beslissing de zogenaamde klachtenbrief van 12 december 2014 van de (uittredende) voorzitter van het Beroepsinstituut vormt, waarin deze de “werkmethode” van verzoeker in vraag stelt. In die klachtenbrief wordt verzoeker een gebrek aan onpartijdigheid en neutraliteit als voorzitter van de NUK van het Beroepsinstituut verweten. Hij meent dat de verwerende partij de inhoud van voormelde brief niet zorgvuldig heeft onderzocht. De klachtenbrief wordt immers inhoudelijk tegengesproken door (1.) het schrijven van verzoeker van 29 mei 2015, (2.) het schrijven van de rechtskundig assessor van 26 mei 2015, (3.) het schrijven van de rechtskundig assessor van 16 januari 2015 en (4.) het schrijven van de uittredende leden van de NUK van het Beroepsinstituut van 29 januari 2015. Verzoeker verwijst voorts nog naar enkele andere getuigenissen die dateren van na het nemen van de eerste bestreden beslissing waarbij de inhoud van de genoemde klachtenbrief ook wordt tegengesproken. Verzoeker begrijpt niet dat de benoemende overheid kan besluiten dat “de klachtenbrief van dhr. [C.], in zijn hoedanigheid van voorzitter van [het BIBF], belast met het verzekeren van de goede werking van het Instituut, primeert boven de getuigenissen van de rechtskundig assessor [...] en de drie leden van de [NUK van het Beroepsinstituut]”. Volgens verzoeker is de voorzitter van de Hoge Raad van het Beroepsinstituut helemaal niet belast met het verzekeren van de goede werking van het Beroepsinstituut. Daarnaast geldt een scheiding van machten binnen de organen van het Beroepsinstituut zodat de voorzitter van de Nationale Raad ertoe gehouden is zich te onthouden van elke commentaar over de werking van de

NUK. Als er al een schrijven zou moeten primeren dan zou dit het schrijven van de rechtskundig assessor moeten zijn aangezien deze is gelast met het toezicht op de wettelijkheid van de door de NUK genomen beslissingen en tegen onwettige beslissingen in beroep kan gaan. Aangezien de rechtskundig assessor oordeelde niet in beroep te moeten gaan, kan daaruit worden afgeleid dat deze beslissingen wettig waren. Verzoeker stelt ook vast dat de Nederlandstalige Kamer van Beroep de rechtspraak van de NUK terzake bevestigt. De benoemende overheid heeft dus “zonder enige vorm van onderzoek, en dus onzorgvuldig, geoordeeld om de inhoud van het schrijven van de heer [C.] voor waar te moeten aannemen, in strijd met meerdere, andersluidende en relevante getuigenissen”, wat volgens verzoeker “een flagrante schending van de zorgvuldigheidsnorm is”. Bovendien is de brief enkel opgesteld in het Frans en is hij enkel ondertekend door de voorzitter van het Beroepsinstituut alleen en niet door de ondervoorzitter, wat maakt dat deze brief enkel en alleen kan worden beschouwd als een informeel en persoonlijk schrijven van de betrokkene en geenszins als een formele, officiële mening of officieel standpunt van (een orgaan van) het Beroepsinstituut. Verzoeker geeft voorts nog aan dat de beslissingen die door de NUK worden genomen, beslissingen van een collegiaal orgaan (bestaande uit drie leden en de voorzitter) zijn en geen individuele beslissingen van de voorzitter zelf. Dat uit deze beslissingen derhalve blijkt dat verzoeker geen blijk geeft van onpartijdigheid en neutraliteit kan derhalve niet voor waar worden aangenomen, evenmin als het besluit dat uit deze beslissingen blijkt dat verzoeker een persoonlijke strijd voert tegen de beslissingen van de stagecommissie van het Beroepsinstituut. De formele motivering van de eerste bestreden beslissing zou bovendien intern tegenstrijdig zijn omdat ze enerzijds aangeeft dat de zogenaamde klachtenbrief primeert en dus “voorbehoudsloos” moet worden gevolgd, maar anderzijds niet ingaat op de grief in diezelfde klachtenbrief dat verzoeker drie zitpenningen heeft aangerekend en op de wens om een magistraat als voorzitter van de NUK te benoemen, wat niet is gebeurd. Verzoeker besluit dat de verwerende partij aan de zgn. klachtenbrief de waarde van een bindend advies geeft.

In zijn memorie van wederantwoord benadrukt verzoeker dat in wezen de benoemende overheid overdreven aandacht geeft aan elementen die negatief zijn voor verzoeker en geen of te weinig aandacht geeft aan de elementen die gunstig zijn. Verzoeker merkt voorts nog op dat, gelet op de tegenstrijdige niet-bindende adviezen, een zorgvuldig handelende benoemende overheid was overgegaan tot het inwinnen van een advies met betrekking tot het functioneren van verzoeker als voorzitter van de NUK van het Beroepsinstituut bij de inmiddels aangeduide nieuwe voorzitter van het Beroepsinstituut, waarvan de benoeming op 8 juni 2016 in het Belgisch Staatsblad werd gepubliceerd en dat de verwerende partij heeft nagelaten dit te doen.

### *Beoordeling*

20. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen.

21. Verzoeker gaat er in zijn uiteenzettingen vanuit dat de twijfels die naar aanleiding van de brief van de voorzitter van het Beroepsinstituut zijn gerezen omtrent zijn functioneren als voorzitter van de NUK bepalend zijn geweest eensdeels om aan zijn zestienjarige ervaring als voorzitter voorbij te gaan en anderdeels de voorkeur te geven aan de tussenkomende partij. Verzoeker gaat er daarbij gemakshalve vanuit dat hij zonder die briefwisseling en de zorgvuldige beoordeling ervan door de verwerende partij die volgens verzoeker te dezen ontbreekt, op grond van de drie selectiecriteria (“resultaten van het interview”, “titels gelinkt aan het beroep” en “ervaring”) als meest geschikte kandidaat zou zijn gerangschikt.

Dat uitgangspunt vindt evenwel geen steun in de eerste bestreden beslissing noch in de stukken van het administratief dossier die de beslissing ondersteunen. Nadat de benoemende overheid in de genoemde beslissing nauwkeurig heeft aangegeven (“gelet op”) welke documenten zij in haar onderzoek heeft betrokken, wijdt zij in de besteden beslissing slechts twee overwegingen aan die briefwisseling, namelijk eensdeels dat “door het opnemen van een problematiek die een individueel dossier te boven gaat en het organiseren van een openlijke confrontatie tussen leden van de stagecommissie en de stagiair en zijn stagemeeester, [verzoeker] niet enkel de geloofwaardigheid van de stagecommissie aantast, maar dat dit ook een bedreiging vormt voor de reputatie en geloofwaardigheid van het Instituut” en anderdeels dat, zelfs indien de aantijgingen van de voorzitter aangaande de aangerekende zitpenningen niet kunnen worden weerhouden, de klachtenbrief van C. “in zijn hoedanigheid van voorzitter van het Beroepsinstituut [...] primeert boven de getuigenissen van de rechtskundig assessor [P. D.] en de drie leden van de Nederlandstalige Uitvoerende Kamer van het Beroepsinstituut van erkende Boekhouders en Fiscalisten” doch zonder daaraan de conclusie te verbinden die verzoeker er aan geeft, namelijk dat die briefwisseling bepalend of decisief is geweest om aan de kandidatuur van verzoeker voorbij te gaan.

Wat daarentegen onomstotelijk blijkt uit de stukken van het administratief dossier is dat de bekommernissen die in die briefwisseling zijn geuit wat het functioneren van verzoeker als voorzitter van de NUK betreft, rechtstreeks ten grondslag liggen aan de beslissing van de minister om het opgevallende mandaat van voorzitter (en, van de weeromstuit, ook dat van plaatsvervangend voorzitter), vacant te verklaren en een oproep tot kandidaten te richten (zie *supra* punten 3.3 en 3.4). Die bekommernissen, zo blijkt uit die stukken hebben de verwerende partij er inderdaad toe aangezet en verantwoorden in haar ogen de beslissing om - in tegenstelling tot de andere opgevallende mandaten binnen het Beroepsinstituut -, een oproep aan en vergelijking van kandidaten te organiseren wat het invullen van het opgevallende mandaat van voorzitter van de NUK betreft. Het is in die zin dat de verwerende partij aan

verzoeker is “voorbijgegaan” en heeft beslist niet in te gaan op verzoekers vraag zoals geformuleerd in zijn brief van 16 januari 2015 om zijn mandaat van voorzitter van de NUK “te willen verlengen”. Uit de door verzoeker gevoerde briefwisseling blijkt dat die gang van zaken hem dubbel dwars zat omdat (1.) het de eerste maal is dat hij tijdens een interview zou worden gehoord terwijl hij eerder “driemaal werd (her)benoemd” en (2.) de minister “in de maand maart nog een voorzitter [...] en een assessor [...] heeft benoemd zonder interview met de kandidaten”. Geplaatst in dat perspectief pogen die overwegingen betreffende het functioneren van verzoeker in de eerste bestreden beslissing de gevolgde procedure te verklaren. Zij zijn erop gericht - hoewel naast de kwestie - te verklaren waarom de verwerende partij niet tot een verlenging van verzoekers mandaat is overgegaan zoals hij had gevraagd, doch een vergelijkende selectie heeft georganiseerd wat zij in andere, gelijkaardige hangende procedures niet deed of dacht te moeten doen.

Het is in die context irrelevant of de gesignaleerde “dysfuncties” verder onderzoek behoeften noch of het een persoonlijke mening, een “klachtenbrief”, een “louter informatief element” of “advies” van de voorzitter van het Beroepsinstituut betrof. Immers, waar verzoeker - en klaarblijkelijk ook de verwerende partij - aan voorbijgaan is dat ongeacht die (al dan niet) vermeende dysfuncties, op grond van het beginsel van de gelijke toegang tot de openbare ambten, in ieder geval een oproep tot kandidaten en een daaropvolgende vergelijking van de kandidaten moest plaatsvinden. De verwerende partij kon, bij gebrek aan andersluidende uitdrukkelijke bepaling in die zin, zoals reeds bij de beoordeling van het eerste middel is uiteengezet, niet overgaan - zonder oproep tot kandidaten - tot een “verlenging” van verzoekers mandaat. De verwerende partij is door zo te handelen niet “aan verzoeker voorbijgegaan”, noch werd om die reden zijn kandidatuur uitgesloten. Wel is (terecht) voorbijgegaan, zij het om een niet pertinente reden, aan de door verzoeker beoogde verlenging zonder voorafgaande vergelijkende selectie.

Verzoekers argumentatie dat het bewijs voorligt dat verweerder hem van meet af aan niet wilde (her)benoemen in het mandaat van voorzitter van de NUK kan niet worden bijgetreden. Verzoeker heeft zoals bij de beoordeling van het eerste middel reeds is gebleken, op voet van gelijkheid met de andere kandidaten aan de selectieprocedure kunnen deelnemen. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat niets verzoeker heeft belet zich kandidaat te stellen voor de vacante mandaatfunctie om, na het doorlopen van een objectieve en vergelijkende selectie, in voorkomend geval, als meest geschikte kandidaat in de opengevallen functie te worden benoemd. Niet blijkt dat de kandidatuur van verzoeker bij voorbaat door de verwerende partij werd uitgesloten. Wel integendeel, verzoeker werd net als de andere kandidaten uitgenodigd voor het interview en doorliep ook de rest van de selectieprocedure waarop hij overigens behoorlijk scoorde. Op het einde van de selectieprocedure bleek verzoeker evenwel in het licht van alle getoetste beoordelingscriteria niet de meest geschikte kandidaat te zijn.

De ingeroepen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan niet tot vernietiging van de eerste bestreden beslissing leiden.

22. Tot slot, wordt verzoeker evenmin bijgetreden waar hij stelt dat “de benoemende overheid overdreven aandacht geeft aan elementen die negatief zijn voor verzoeker en geen of te weinig aandacht geeft aan de elementen die gunstig zijn”.

Deze kritiek mist feitelijke grondslag nu in de eerste bestreden beslissing niet minder dan zeven overwegingen aan verzoekers titels en verdiensten zijn gewijd en ook de door hem behaalde score op het interview (25/30) wordt vermeld.

23. Wat de overige door verzoeker in het tweede middel aangevoerde en geschonden geachte beginselen, namelijk “het redelijkheidsbeginsel” betreft, wordt er geen specifieke argumentatie opgebouwd, zodat deze

grieven moeten worden geacht ofwel samen te vallen met wat hiervóór al is besproken, ofwel niet-ontvankelijk te zijn.

24. Het tweede middel is ongegrond.

### *C. Derde en vierde middel*

#### *Uiteenzetting van de middelen*

25. Verzoeker voert in een derde en vierde middel de schending aan van de “formele en de materiële motiveringsvereiste”. Er zou “geen dienstige vergelijking van titels en verdiensten” hebben plaatsgevonden en de eerste bestreden beslissing zou “geen afdoende motivering” bevatten.

Verzoeker zet in zijn inleidend verzoekschrift uiteen dat er *in casu* een strengere motiveringsverplichting geldt. Hij wijst er “inderdaad ten overvloede” op dat te dezen de motiveringsverplichting streng moet worden beoordeeld “gezien een kandidaat wordt benoemd zonder enige dienstige ervaring tegen verzoeker, die een ervaring heeft van meer dan 16 jaar in de te begeven functie”. De titels en verdiensten werden na elkaar opgesomd zonder deze onderling te vergelijken, minstens blijkt het resultaat van dergelijke vergelijking niet. Er is dus geen dienstige vergelijking. Na de opsomming, zonder vergelijking van de titels en verdiensten, wordt de rangschikking van de beoordeling van de administratieve jury weergegeven. Deze rangschikking lijkt dan de finale rangschikking te zijn als vorm van vergelijking van titels en verdiensten. Verzoeker, die uittredend voorzitter is met een ervaring van meer dan 16 jaar waar geen enkele kandidaat dergelijke ervaring heeft, weet niet of met dit element rekening is gehouden noch in welke mate. Verzoeker heeft er het raden naar hoe onder meer de ervaring die hij heeft opgebouwd in de beoordeling en de vergelijking werd betrokken en hoe dit punt “dat in elk geval sterk in het voordeel van verzoeker is, de minieme voorsprong die de benoemde kandidaat heeft in de beoordeling door de administratieve jury, wegwerkt”. Oordelen dat

een kandidaat, “zonder dienstige ervaring, met een resultaat van 28/30, een betere kandidaat is dan verzoeker, met meer dan 16 jaar dienstige ervaring en met een resultaat van 25/30 (en dus grote onderscheiding)” is niet afdoende.

Voorts meent verzoeker dat de motivering niet afdoende is omdat de kandidatuur van verzoeker op grond van een aantal verkeerde motiveringen wordt uitgesloten. Hij verwijst daartoe naar (1.) de in punt 3.3 vermelde apostille; (2.) de (*supra* in punt 21 reeds geciteerde) overweging in verband met de confrontatie tussen stagiair en stagemeester met stagecommissie die de geloofwaardigheid van het Beroepsinstituut zou aantasten; (3.) de “bewijswaarde” van de brief van de voorzitter van het Beroepsinstituut die volgens de eerste bestreden beslissing “primeert”; (4.) de schending van de taalwet in bestuurszaken in zoverre die (in het Frans gestelde) brief van de voorzitter van het Beroepsinstituut zou worden beschouwd als een advies in het kader van de benoemingsprocedure; (5.) de overweging in de eerste bestreden beslissing dat de tussenkomende partij als “eerste gerangschikt werd door de jury” waarbij verzoeker herhaalt wat hij eerder heeft uiteengezet omtrent de selectieproef en dat hij zoals in het verleden en recent nog het geval was bij gelijkaardige mandaten, in tegenstelling tot anderen niet heeft kunnen genieten van een verlenging zonder vergelijkende selectie en (6.) zijn kritiek op het juryverslag. Tot slot, stelt verzoeker dat “eenmaal de kandidatuur van verzoeker is uitgesloten” in de eerste bestreden beslissing “nog een aantal onjuiste en niet-pertinente overwegingen [worden] gedebiteerd waaronder het vermelden van kennis van handels-, fiscaal- en vennootschapsrecht als pluspunt voor de tussenkomende partij terwijl in werkelijkheid het administratief en het tuchtrecht in de NUK veel meer aan bod komt dan voormelde rechtstakken en verzoeker ook kennis van het handels- en economisch recht kan voorleggen. Verzoeker besluit voorts dat de verwijzing met betrekking tot de tussenkomende partij in de eerste bestreden beslissing naar “zijn sterke motivatie, zijn hoge technische competenties, zijn vaardigheden om informatie te analyseren, objectieven te behalen, betrouwbaarheid te tonen en zijn organisatorische vaardigheden, van

hem de beste kandidaat maken” een loutere stijlformule is die evengoed van toepassing kan zijn op verzoeker.

In zijn memorie van wederantwoord herhaalt verzoeker in essentie wat hij in zijn eerdere procedurestukken heeft uiteengezet. Hij repliceert dat uit (stuk nr. 24 van) het administratief dossier enkel blijkt dat al de gegevens betreffende de kandidaten naast elkaar werden geplaatst en opgesomd, maar niet werden vergeleken. Nergens blijkt hieruit een rangschikken. Het is dan ook onmogelijk om op te maken of verzoeker tweede, derde, vierde of vijfde eindigde. Er is met andere woorden geen vergelijking gebeurd. De benoemende overheid heeft enkel gesteld dat de benoemde kandidaat “op alle criteria eerst” scoort terwijl verzoeker meent dat hij en niet de tussenkomende partij op het beoordelingscriterium “ervaring met het te begeven mandaat” als eerste diende te worden gerangschikt. Een vergelijking waarbij de tussenkomende partij “op alle criteria eerst” scoort, is derhalve fout. Verzoeker begrijpt dan ook niet waarom de verwerende partij oordeelde dat de tussenkomende partij de meest geschikte kandidaat voor het te begeven mandaat is.

### *Beoordeling*

26. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ (hierna: de wet van 29 juli 1991) verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op “afdoende” wijze.

Het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansreden van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de wet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem

aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden.

27. Verzoeker die in kennis werd gesteld van de eerste bestreden beslissing heeft bij de kennisneming ervan ook kennis kunnen nemen van de motieven die hem toelaten uit te maken waarom de keuze van het bestuur uiteindelijk op de tussenkomende partij is gevallen is, namelijk eensdeels omdat de tussenkomende partij “als eerste van de zes kandidaten gerangschikt werd door de jury voor het mandaat van voorzitter” en anderdeels omdat, na vergelijkend onderzoek van de verschillende kandidaturen, op basis van het geheel van de in de eerste bestreden beslissing aangehaalde elementen, “de aangetoonde ervaring en kennis inzake fiscaal recht van [de tussenkomende partij], in combinatie met zijn ervaring als plaatsvervangend jurylid bij de stagecommissie van het Beroepsinstituut van erkende Boekhouders en Fiscalisten, zijn sterke motivatie, zijn hoge technische competenties, zijn vaardigheden om informatie te analyseren, objectieven te behalen, betrouwbaarheid te tonen en zijn organisatorische vaardigheden, van hem de beste kandidaat maken voor de benoeming tot voorzitter van de Nederlandstalige Uitvoerende Kamer van het Beroepsinstituut van erkende Boekhouders en Fiscalisten”.

Deze motivering verschaft aan verzoeker voldoende duidelijkheid over de determinerende motieven waarom de verwerende partij oordeelde dat de tussenkomende partij de beste kandidaat is. Dit volstaat in het licht van de formelemotiveringsplicht.

28. In de mate verzoeker de schending van de formelemotiveringsplicht aanvoert, is het middel ongegrond.

29. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen. Bij de beoordeling van de naleving van de materiële motiveringsplicht is de Raad van State niet bevoegd om zijn oordeel omtrent de feiten in de plaats te stellen van het oordeel van de administratieve overheid. Hij is enkel bevoegd desgevraagd na te gaan of de administratieve overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen. Voorts mag enkel met de formeel uitgedrukte motieven rekening worden gehouden.

30. De eerste bestreden beslissing werd integraal weergegeven in punt 3.11.

Daaruit blijkt dat de benoemende overheid de benoeming van de tussenkomende partij steunt op drie determinerende motieven die aansluiten bij de door haar aangehouden selectiecriteria, zijnde de “resultaten van het interview” waarbij de jury de tussenkomende partij eerst heeft gerangschikt met een score van 28/30 hetzij, naar de maatstaven die verzoeker hanteert, met de “grootste onderscheiding”. Wat de “titels gelinkt aan het beroep” en de “ervaring” betreft is de keuze op de tussenkomende partij gevallen omwille van de aangetoonde ervaring en kennis inzake fiscaal recht van de tussenkomende partij, in combinatie met zijn ervaring als plaatsvervangend jurylid bij de stagecommissie van het Beroepsinstituut van erkende Boekhouders en Fiscalisten. Benadrukt wordt nog, wat tijdens het interview werd gemeten (én ook aansluit bij de competenties zoals vermeld in de oproep aan kandidaten), dat de tussenkomende partij de benoemende overheid heeft kunnen overtuigen door zijn sterke motivatie, zijn hoge technische competenties, zijn vaardigheden om informatie te analyseren, objectieven te behalen, betrouwbaarheid te tonen, evenals zijn organisatorische vaardigheden. De gehanteerde competenties en vaardigheden waarop werd getoetst tijdens het interview sporen met de vereiste competenties en vaardigheden vermeld in de oproep aan kandidaten en zijn

overigens gezien de aard van de functie (voorzitter van een orgaan van het Beroepsinstituut dat er ondermeer mee is belast “te waken over de toepassing van het stagereglement en de voorschriften van de plichtenleer en uitspraak in tuchtzaken te doen ten opzichte van de beroepsbeoefenaars, de stagiairs en de personen die gemachtigd zijn het beroep occasioneel uit te oefenen” (zie artikel 45, § 7, 3) van de wet van 22 april 1999)) redelijk. De algemene score van de jury vindt ook steun in de deelscores (zie punt 3.9), evenals in de door de jury opgestelde toelichtende individuele motivatienota’s die deel uitmaken van het administratief dossier. Die beoordeling is derhalve geen loutere stijlformule die eveneens van toepassing zou kunnen zijn op verzoeker maar is gebaseerd op een analyse van het dossier. De benoemende overheid vermocht, zonder er zich door gebonden te achten, rekening te houden met de bevindingen van de jury. Meer nog, indien zij zich niet aansluit bij het advies van de jury die de voor de functie vereiste competenties en vaardigheden heeft getoetst tijdens het interview, neemt de benoemende overheid een niet voor de hand liggende beslissing.

Het is ongetwijfeld zo dat verzoeker de enige is (en ook slechts de enige kon zijn) met de relevante ervaring in het te begeven mandaat dat hij voordien gedurende 16 jaar zelf uitoefende zodat hij op dat vlak ongetwijfeld beter scoorde dan de tussenkomende partij maar dat maakt verzoeker niet noodzakelijk tot de beste kandidaat, noch tot de meest voor de hand liggende kandidaat om te worden benoemd. De verwerende partij kon immers, gebruik makend van haar discretionaire bevoegdheid, andere accenten leggen. Niets verhinderde de verwerende partij om naast ervaring in de betrokken functie ook andere relevante ervaring zoals die van de tussenkomende partij bij de stagecommissie in ogenschouw te nemen, evenals kennis, competenties en vaardigheden voorop stellen (zoals deze om informatie te analyseren, objectieven te behalen, betrouwbaarheid te tonen, evenals organisatorische vaardigheden) die ze van belang acht voor de uit te oefenen functie. Het is niet onredelijk een ruime kennis van het fiscaal recht als een pluspunt te aanzien, gegeven de beroepsgroep waarvoor het Beroepsinstituut bevoegd is. Hetzelfde geldt voor wat de vertrouwdsheid op het terrein met de betrokken beroepsgroep betreft, evenals de

door de leden van die groep in acht te nemen deontologie. Het is ten slotte al evenmin zo dat de ervaring van verzoeker terzijde is gelaten of genegeerd. Wel integendeel, met zijn 16 jaar ervaring in de opengevallen functie, zijn motivatie en kennis van het tuchtrecht is op positieve wijze rekening gehouden doch het heeft de verwerende partij - binnen de grenzen van de door haar in acht te nemen redelijkheid - niet tot een andere keuze gebracht of moeten brengen.

De zes grieven die verzoeker nog aanhaalt en bondig zijn weergegeven in punt 25 dienen niet meer te worden onderzocht aangezien ze reeds zijn beantwoord naar aanleiding van de beoordeling van het eerste en het tweede middel.

Uit wat hiervoor is uiteengezet, blijkt dat de verwerende partij bij haar beoordeling van de kandidaturen de grenzen van een redelijke uitoefening van haar beoordelingsvrijheid niet te buiten is gegaan. Verzoeker geeft weliswaar blijkt van een eigen feitelijke beoordeling van zijn eigen titels en verdiensten respectievelijk deze van verzoeker, maar hij maakt niet aannemelijk dat de benoemende overheid bij haar beoordeling ervan tot een conclusie is gekomen die de grenzen van de redelijkheid te buiten zou gaan.

31. Het derde en vierde middel zijn ongegrond.

## **BESLISSING**

**1. De Raad van State verwerpt het beroep.**

**2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.**

**De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 150 euro.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zestien januari tweeduizend achttien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

|                     |                  |
|---------------------|------------------|
| Geert Debersaques,  | kamervoorzitter, |
| Kaat Leus,          | staatsraad,      |
| Patricia De Somere, | staatsraad,      |
| bijgestaan door     |                  |
| Joris Casneuf,      | griffier.        |

**De griffier**

**De voorzitter**

**Joris Casneuf**

**Geert Debersaques**